

عنوان مقاله:

بلاغت در ادبیات غنایی

محل انتشار:

همایش ملی ادبیات غنایی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حبیب جدیدالاسلامی - استادیار زبان و ادبیات فارسی، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

ناهید صفری - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

منظومه های غنایی از جمله مهم ترین و پرمخاطب ترین گونه های ادبی به شمار می آید؛ با وجود آن که موضوع اصلی این قبیل آثار عشق و مضامین عاشقانه است؛ لیکن به دلیل ساختار، انواع معانی شعر فارسی همچون مدح، وصف، پند و اندرز، مضامین دینی و اخلاقی، مناجات و .. را در خود جمع کرده است. یکی از مباحث قابل توجه در مورد ادبیات غنایی، بررسی جلوه های بلاغی و اهمیت بلاغت در تأثیر گذاری ژرف این آثار می باشد. واکاوی لذت ها و شادی های شاعر، یأس و ناامیدی، آمال و آرزوها در پرتو بلاغت، مفهوم محسوس و تلطیف یافته ای می یابد و دنیا پارمانی تمام اندیشه های شعر غنایی را دل پسند تر و سنجیده تر به ما نمایان می سازد. در این مقاله به بررسی اجمالی نموده های بلاغی در آثار غنایی شاعران بزرگی چون سعدی، حافظ، مولوی و نظامی می پردازیم.

کلمات کلیدی:

ادبیات غنایی، بلاغت، شعر غنایی، منظومه های عاشقانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520960>

